

عنوان مقاله:

شناخت شخصیت امیرالمومنین علی(ع) بر مبنای خودپنداره ایشان در نهج البلاغه استراتژی تئوری داده بنیاد متنی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه علوی، دوره 11، شماره 22 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

علی حسین زاده - عضو هیئت علمی دانشگاه کاشان

اصغر کریمی رکن آبادی - دانشگاه علوم قرآنی میبد

یاسر رضایور میرصالح - دانشیار گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه اردکان، اردکان، ایران

محمد اخوان - استاد یار گروه معارف اسلامی، دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

شناخت نگرشها و تصورات هر فرد درباره خود که با اصطلاح «خودپنداره» مطرح میشود، به عنوان سازهای روانشناختی و بنیادی در سبک زندگی، تاثیر زیادی در رشد و سازندگی فکری و اجتماعی انسان و تعلیم و تربیت او دارد. به نحوی که ریشه تمام افعال و رفتار انسان به خودپنداره وی برمیگردد و اگر هر اندازه خودپنداره انسان مثبت باشد، کمتر تحت نفوذ عوامل خارجی قرار میگیرد. هدف نوشتار پیش رو این است که با رویکردی توصیفی- تحلیلی و با اتکا به راهبرد «نظریه داده بنیاد»، خطبه ها، نامه ها و حکمتهای نهج البلاغه را واکاوی نموده تا به چگونگی خودپنداره امام علی(ع) در رابطه با دیگران دست یابیم. به نظر می رسد می توان با تامل در سخنان ایشان در نهج البلاغه به معیاری دست یافت تا بتوان درستی و نادرستی دعاوی موافقان غلو کننده و مخالفان را ارزیابی نمود. این امر به فرد کمک می نماید تا با معرفی ابعاد ناشناخته شخصیت ایشان و ارائه الگو به عنوان موفق ترین و موثرترین روش تربیتی، بتواند با تمسک به راه و روش ایشان و با آگاهی از ماهیت و شخصیت خود، در زندگی خلاق، کارآمد و خودشکوفای شود.

کلمات کلیدی:

امام علی(ع)، نهج البلاغه، خودپنداره، شناخت، شخصیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1229309>

